

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Ten og halvfredssindstgivende Aargang.

1903.

„Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganste Verden, til et Vidnesbyrd for alle Folk;
og da skal Enden komme“ (Matt. 24: 14).

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Anthon L. Skandyn.

Trykt hos F. E. Bording (B. Petersen).

Indhold.

	Side		Side
Abningsstale, Præsident Joseph F. Smiths	337	Dødsfald:	
Anderne", „Prøv	129, 141	Madsen, Søren	379
Året 1992	14	Matthiesen, Lars	171
Århundrede, Det tyvende 1, 17,	33	Møllerup, Katrine	26
Anmodning	300	Nielsen, Mette Marie	60
Apostolat, Kirkens	333	Nielsen, Peter Christian	92
Årnløse Egteskaber, Præsident Roosevelt's berømte Betragtninger over	220	Nissen, Hans Matthias	187
Bibelen, Selvmodsigelser i	97	Nissen, Kirsten	187
Bogens Ord blive kjendt og dømt, Lad	65, 74	Thorbjørnsen, Carl Jens	26
Brevvevling (Milton Knudsen—Skandhy)	93	Trane, Andrew B.	26
do. (Første Præsidentkab—Hyman)	294	Trane, Johanne Hansen	26
do. (Smoot—Hyman)	296	Young, Præsident	120
Bønner er Røgten til Faderhjertet	171	Efteraarskonferencerne i Norge 363, 379	
Carlson, Eldste C. A.	331	Enefte Vej til Salighed, Den 305, 315	
Columbus, Christoffer, og Mormons Bog	161	Evangeliets Forkyndelse, Om ...	334
Cowderhs, Oliver, sidste Dage ...	189	Evangeliets Principper, Underjog	128
Dagbog, Uddrag af min	382	Evangeliets Betsignelser	289
Dowie og „den Profet“	159	Finland indvies til Forkyndelsen af Kristi Evangelium	273
Drukkenstabsens sociale Under ...	63	Fisk som Føde for Hjernen	151
Dødsfald i den schweiziske Mission	287	Foraarskonferencerne i Danmark .	123
Dødsfald:		do. i Norge 175, 218	
Andreasen, Annie R.	26	Foraarskonferencen i Salt Lake City	140
Andreasen, Maria	60	Forkning, Vor Tids	168
Andreasen, Marie	26	Frelser lever", „Seg veed min ...	81
Bjorn, Ole Olsen	60	Frelste", „Af Naade ere J.	261
Bogh, Niels Hansen	363	General-Konferencen i Salt Lake City	337
Christensen, Dagmar Elfrida ...	60	General-Konference, Den europæiske Missions	241, 257
Christensen, Niels Christian ...	60	Gren, Christiania	362
Christoffersen, Ane Marie	26	Gudsfornægtelse og Aarjager dertil	268
Jacobsen, Bertha	156	Gud? Har Nogen set	98
Jensen, Johan Frederik	26	Henvisninger for Bibel-Læsere I	128, 160
Jensen, Kirsten Marie	235	Hilsen til Nationen, En	145
Jensen, Lars	363	Hjælpeforeningers Arbejde, De tvindelige	300
Jensen, Maren Kristine	60	Indianer, Den amerikanske	193
Johnson J. J.	26	(Hans Herkomst, Historie og Bestemmelse.)	
Knutti, Gottfried	287	Indremissionens Virksomhed	156

HISTORIAN'S OFFICE LIBRARY

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

3449

Judvielsen af Christiania Missionshus	241, 257
Jesús Kristus, Beskrivelser af	94
Joseph Smith: En Guds Profet	177
Joseph Smiths Karakter, Profeten	321
Joseph Smiths Personlighed	95
Joseph Smiths og Sidney Rigdons Vidnesbyrd	100
Subilæum	344

Karakter	150
Konference, Kjøbenhavns Halvaarskonferencerne:	362
Aalborg	125
Aarhus	124
Bergen	218, 366
Christiania	175, 363
Kjøbenhavn	124
Trondhjem	176, 379
Kortspil	380
Kost, Styrkende	317
Kvindens Mission	247
Kumurah, Det sidste store Sammenstød ved	207

Lyde, En moralsk	380
----------------------------	-----

Moral og Religion	328
Mormons Bog, Christoffer Columbus og	161
Mormons Bog, Et af de tre Vidner om	189
„Mormonerne“, Et Ord om	148
Moftva, Kirkenes By, Besøget i	353

Naturen	255
Nephiter og Lamaniter	207
Nærings- og Nødhjælpsmidler	151

Opstandelsen, Om	235, 252, 269
(En Fremstilling af Brigham Young.)	

Palæstina, Gjenopbyggelsen af	76
Pastors Filosofi og Udbødeligheden	31
Pave Leo XIII	231
Piger hjemme og ude, Bore	282
Pligten	296

Boesi:	
Arbejdet	288
Bud til Israël	103
Carthage Fængsel	191
De Stjerner	80
Foraarets Frembrud	151
I Dag og i Morgen	224
Jofva	48
Menneskets Udbødelighed	32
Moderjorg	64

Boesi:	
Nytaarsjag	16
Søg efter Fædrene	256
Til min Moder	279
Polen, Bøn for Folket i	357
Polghyni, Grand-Jurhen tilbageviger Røgterne om	355
Polghynist Egteskab, Præsident Joseph F. Smith interviewes om	44

Rejser i Embedsmedfør, Præsident Lyman's	273, 353
Rejseindtryk fra Utah af Professor Hughe	37
do. af Henrik Cawling	38
do. af Elith Neumert	39
Romerst-katholske Kirke, Den	231
Roosevelt, Theodore, de Forenede Staters Præsident taler i Salt Lake City Tabernakel	219
Ros og Dadel	336
Rusland indvies til Evangeliets Forkyndelse	275
Rusland, Religiøse Tilstande i	357

Redaktionelt:

Abonnement	43
Apostels Livsgjerning afsluttet, En	152
Aabenbaring, Ny	312
Begravelse, Præsident Brigham Youngs	155
Bethlehem	377
Besøg	234
Bibel-henvisninger	122
Brev til de Hellige, Af et almindeligt	91
Brev, Et	155
Bøger, Kirkens	42
Esteraarskonferencerne	266
Fastedagens Jagttagelse	56
Fjeldsted, Præsident C. D.	14
Foraarskonferencerne	59
Foraarskonferencerne, Oversigt over	169
Foramlingshus i Christiania	155
Foramlingslokaler i Christiania, De Sidste-Dages Helliges	345
Frafaldet fra den almindelige Kristendom	184
Fred og Velbehag, Sangen om	376
Gud, den evige Fader	105
Guddommelige Grundsatninger	41
Henstilling til Læseren, En	41
Helligaand, Den	108
Hilset	376
Historie, Den scandinaviske Missions	186

Redaktionelt:

Indvielsen af Kirkens nye Forsamlingshus i Christiania . . .	217
Jenjon, Eldste Andrew . . .	13, 140
Jesús Kristus	106
Juletanter	376
Kjærlighed og Lov	264
Konferencepræsidenterne, Meddelelse til	13
Konference-Sekretærene, Til . . .	332
Kun een Vej	248
Lov, Den hele	360
Lærdomme af Profeten Joseph Smith: Skrivning og Skribentvirksomhed	89
Maal, Sæt eders	72
Missionsmarken, Til	43
Nytaar, Godt	8
Nytaarshilfen	10
Overtro og Mening	297
Protokolføring, Hold en korrekt Historie og	232
Protokolføring, Orden og	24
Præst om Mormons Bog og kompetent Svar til ham, En	201
Sancth, Præsident	14
Sladder	136
Slægtens Karaktertræk og Kundskab	120
Slægtregistre	187
Spittelse, Faren ved	280
Spiritisme, Aabenbaring og . . .	329
Tro paa, Hvad vi	104
Udvisning af Preussen, Vore Eldsters	216
Bandel og vore Sagers Behandling, Vor	138
Young død, Præsident	120
Young, Præsident Brigham . . .	152
Eldster, Vore	156
Afløsning af Missionærer: 14, 44, 92, 111, 140, 170, 187, 218, 250, 267, 300, 332, 363, 379	
Ankomst og Betskiftelse af Missionærer: 14, 25, 59, 92, 111, 139, 170, 217, 234, 250, 267, 299, 332, 362, 379	
Betskiftelse: 44, 139, 171, 187, 250, 267, 299	
Besøgende:	25, 170, 187
Forskyttelse: 25, 111, 139, 171, 235, 250, 299, 332, 363, 379	
Missionærer: Ankomst af Alme, Fver A.	362
Andersen, Ole S.	14
Anderson, Heber A.	267
Anderson, Joseph	218

Redaktionelt:

Anderson, Olof E.	14
Anderson, Oscar	362
Beck, Julius E.	267
Carlston, Peter C.	25
Christensen, Henry C.	139
Christiansen, Nis E.	218
Christiansen, Peter B.	379
Dahlquist, William A.	139
Danielsen, Herman S.	218
Erickson, August	250
Erickson, Chas J.	170
Erickson, John A.	111
Fagergren, Joseph	170
Fronnesbeck, Christian	218
Fredericksen, David F.	218
Gaarden, Petroline, S. P.	234
Gustavejon, Edward A.	170
Hagen, Albert	218
Hales, Franklin D.	14
Hansen, Christian A.	362
Hansen jun., Hans	25
Hansen, Hans C.	362
Hansen, Hans J.	14
Hanson, Hans S.	139
Hanson, Niels A.	170
Harrison, Peter W.	170
Hegsted, John	111
Henrichsen, Erik C.	379
Henrichsen, Niels J.	267
Jøngemanjon, Peter	111
Jensen, Lars P.	267
Jensen, Jens	217
Jeppefen, John P.	379
Johnson, Andrew	170
Johnson, Elmer	363
Johnson, James C.	14
Johnson, John A.	139
Johnson, John B.	25
Johnson, Louis E.	25
Jørgensen, George A.	218
Jørgensen, Joseph E.	25
Keller, Louis D.	267
Knudsen, Peter W.	170
Kranz, Carl A.	139
Kranz, Carl F.	250
Kæven, Svante J.	218
Larsen, Christian J.	234
Larsen, Hans E.	250
Larsen, Lars P.	14
Larson, Andrew L.	218
Larson, J. David	111
Larson, George J.	170
Leu, John M.	139
Lindquist, Chas J. A.	170
Lund, Djalmar E.	218
Lundgren, Carl J.	363

	Side		Side
Redaktionelt:		Silo	369
Madsen, Niels	170	Skandinavernes Marsjfest i Zion ..	225
Michaelsen, Claudie D.	250	Smoot, Reed, som Senator	44
Mikkelsen, Niels	235	Statistik over Jesu Kristi Kirke af	
Mikkelsen Thorup, Niels	250	Sidste-Dages Helliges Skandina-	
Mortensen, Crastus W.	170	viske Mission fra 1 December 1901	
Neilson, Jens Peter	267	til 31 December 1902	47
Nelsen, Nels	111	Strid, John Wesley's	251
Nielsen, Emeal	250	Sovlprædikanterne, Et Ord til ..	240
Nielsen, Hans Benjamin	363	Sympathi, Sand	188
Nielsen, Soren J.	170	Søndagskoler, Bore	27
Nielsen, Joseph M.	218	Tabernakel og Telefon	127
Nokleby, Hyrum P.	170	Takjægelje	332
Okleberry, Martin L.	170	Tale af:	
Olsen, jun., Christian	59	Lund, Anthon H.	29
Olsen, Ole H.	299	Lyman, Francis M.	289
Oleson, Olej	25	Roosvelt, Theodore	209, 219
Olson, Rupert P.	170	Smith, John Henry	165
Olson, Wilford	299	Smith, Joseph J. 29, 49, 60, 81,	337
Peterfen, Mouritz C.	218	Spencer, Orion	116
Peterfen, Peter M.	363	Tanner, Joseph M.	28
Peterfen, Rozilla	218	Young, Brigham	118
Peterfen, Soren Marinus ...	362	Templet og Tabernaklet med det	
Peterfen, Carl J.	139	store Orgel i Salt Lake City,	
Peterfen, John	218	Utah	222
Peterfen, Nels R.	139	Templer og Tempelarbejde	373
Peterfen, Parley B.	267	Tiende	114
Peterfen, Peter L.	218	Tidender, Glædelige	348
Peterfen, Stephen M.	267	Trans-Mississippi	165
Blowman, John J.	379	Tungens Skynder	285
Racter, William C.	111	Uddannelsen af vor Land	110
Rasmussen, Hans Lauritz ...	363	Udviklingsideers Tilbagegang, De	
Sandberg, Hyrum C.	170	materialistiske	255
Sandberg jun., Niels	92	Utah, Rejseindringer fra	37
Sorenson, Don C.	14	Utah, Tiden er kommen til at sige	
Sorensen jun., Hans	170	Sandheden om	156
Swalberg, Ernst	332	Vegetarianismen	151
Sorenson, Soren C. B.	235	Widnesbyrdets Magt	125
Thomason, Gustaf	235	Widfarelse, En Søster erkjender sin	157
Thompson, Louis	111	Widomsordet	49, 60
Thorup, Herman F.	218	Wort daglige Liv	111
Valentin, Ezra Antony	363	Wær glad i Dag	88
Wheeltwright, David R.	92	Zionismen	76
Widtsjoe, Anna, C. G.	234		
Wool, Hans J.	363		
Samtale, De Blindes	335		
Satan, En Personlighed	303		

Skandinaviens Stjerne.

Organ for
Dages

de Sidste-
Hellige.

SALT LAKE TEMPEL.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 1.

1 Januar 1903.

52 Aargang.

Det tyvende Aarhundrede.

Aagte af dets vigtigste Begivenheder. — Tidernes Tegn.

(Af Eldste C. C. A. Christensen.)

Med Nytaarsdag 1900 begyndte det tyvende Aarhundrede af den kristne Tidsregning, og mangehaande Gisninger fremkom med Hensyn til fremtidige store Begivenheder, som det nye Aarhundrede vilde føre med sig, og deriblandt var særlig Milleniets Jndførelse Gjenstand for mange tænkende Kristnes Overvejelse.

De Sidste-Dages Hellige have, maaste mere end nogen anden Del af den nulevende Generation, Grund til at tænke over de mange nær forestaaende store og vigtige sidste Dages Begivenheder, efterdi de netop ere kaldte til at berede sig for Jesu Kristi anden og herlige Tilkommelse og derfor skulde være det Folk, der mere end noget andet vilde iagttage Tidernes Tegn og imødesee de store Forandringer, som vilde foregaa snart, og som staa i nøje Forbindelse med „... den Herre Jesu Aabenbarelse af Himmelen med sin Magtes Engle, med Ilds Lue, naar han bringer Hævn over dem, som ikke kjende Gud, og over dem, som ikke ere vor Herres Jesu Kristi Evangelium lydige“ (2 Thez. 1: 7, 8).

Gud har ladet sine Profeter forudsige mange af disse Begivenheder, baade i ældre Tider og i denne, de sidste Dages ejendommelige Uddeling i Forbindelse med Evangeliets Gjengivelse i dets oprindelige Form, ledet af dets særegne Kjendetegn, Kræfter, Gaver og Betsignelser, baade i dette Liv og i det tilkommende, og som Apostelen Peter siger:

„Og vi have det profetiske Ord mere stadfæstet, og I gjøre vel,

naar J give Agt derpaa, som paa et Bys, der skinner udi et mørkt Sted, indtil Dagen fremstraaler, og Morgenstjernen oprinder i eders Hjertes, vidende dette først, at ingen Profeti i Skriften kan udlægges af sig selv; thi aldrig er uogen Profeti fremført af menneskelig Villie, men de hellige Guds Mænd talede, drevne af den Hellig-Aand" (Peter 2 Brev, 1: 19—21).

Frelseren forudsagde selv sin herlige Tilkommelse og andre Dele af den historiske Fremtid, deri indbefattet hans egen Død paa Korset; hans Opstandelse af Graven paa den tredie Dag og hans Optagelse til Himmelen; Evangeliets Forkyndelse i al Verden; Jerusalems Ødelæggelse og Israels Udspreddelse iblandt Hedningerne, indtil „Hedningernes Hylbe“ var fuldkommet; de Ugudeliges Ødelæggelse og de Helliges herlige Triumf og Fredsregjering med ham paa denne samme Jord, hvorpaa de have lidt saa meget for at sikre sig en Arv med ham som Konger og Præster for Gud igjennem et Tusinde Aar og siden i al Ewighed; hans Apostle have ligeledes efterladt deres profetiske Vidnesbyrd om mange store Begivenheder, som skulle ske i de sidste Dage og sælgelig i det nu paabegyndte Aarhundrede, forsaavidt de ikke allerede ere opfyldte i Forbindelse med Evangeliets Gjengivelse i vor egen Tid.

Angaaende sin anden og herlige Tilkommelse sagde Frelseren:

„Thi ligesom Lynet udgaar fra Østen og skinner indtil Vesten, saa skal og Menneskens Søns Tilkommelse være . . . og da skal Menneskens Søns Tegn aabenbares i Himmelen; og da skulle alle Jordens Slægter hyle, og de skulle se Menneskens Søn komme i Himmels Skyer med Kraft og megen Herlighed. Og han skal udsende sine Engle, med stærklydende Basune, og de skulle udsamle hans Udvalgte fra de fire Vejr, fra den ene Ende af Himmelen til den anden.

Værer en Dignelse af Figentræet; naar Bædften er kommen i dets Grene, og Bladene skyde ud, da vide J, at Sommeren er nær; saaledes og J, naar J se alt dette, vide J, at han er nær for Døren" (Matt. 24: 27—33).

„Thi Menneskens Søn skal komme i sin Faders Herlighed med sine Engle, og da skal han betale hver efter sin Gjerning" (Matt. 16: 27).

„Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk; og da skal Enden komme" (Matt. 24: 14).

„ . . . Folk skulle rejse sig mod Folk og Rige mod Rige; og der skal ske store Jordstjælv her og der, og Hunger og Pestilens og ske skrækelige Ting og store Tegn af Himmelen . . . Og der skal ske Tegn i Sol og Maane og Stjerner, og paa Jorden skulle Folkene ængstes i Fortvivelse, naar Havet og Bølgerne bruse, naar Menneskene forsmægte af Frygt og de Tings Forventelse, som skulle komme over Jorderige; thi Himmels Kræfter skulle røres; og da skulle de se Menneskens Søn komme i Skyen med megen Kraft

og Herlighed. Men naar disse Ting begynde at ske, da ser op, og opløfter eders Hoveder, efterdi eders Forløsning stunder til" (Luk. 21: 10, 11, 25—28).

„Thi Herren selv skal komme ned af Himmelen med et Ausrig, med Overengels Røst og med Guds Basune, og de Døde i Kristo skulle opstaa først; derefter skulle vi, som leve, som overblive, rykkes tillige med dem hen i Skyerne, til at møde Herren i Luften, og saaledes skulle vi altid være med Herren" (1. Thess. 4: 16, 17).

„Men om disse (Begivenheder) har og Enoch, den Syvende fra Adam, profeteret, der han sagde: Se, Herren kommer med sine mange Tusinde Hellige, at holde Dom over Alle og straffe alle Ugudelige iblandt dem for alle deres Ugudeligheds Gjerninger, som de have bedrevet, og for alle de formastelige Ord, som de have talet imod ham, de ugudelige Syndere" (Juda: 14, 15).

Kristi anden og herlige Tilfommelse er altjaa den store Hovedbegivenhed, vi maa se hen til som nærførestaaende i det tyvende Aarhundrede, og om denne forene sig igjen mange andre store Begivenheder af en usædvanlig Beskaffenhed, som derfor ere omtalte af Guds Profeter og Apostle saavel som af Herren selv og fremsatte som Tidernes Tegn for den Slægt, i hvilken disse Begivenheder ville finde Sted; thi „naar disse Ting begynde at ske, da ser op, og opløfter eders Hoveder, efterdi eders Forløsning stunder til. Og han sagde dem en Vignelse: Ser Figentræet og alle Træer; naar de springe ud, da skjønne I af eder selv, at Sommeren er nær. Ligesaa og I, naar I se disse Ting at ske, da kjende I, at Guds Rige er nær" (Luk. 21: 28—31).

Det vil ikke være en aandelig Tilfommelse i Menneskenes Hjerter, saaledes som visse sektariske Prædikanter maaste ville udtyde disse Profetier, men en virkelig og bogstavelig, synlig og følelig Begivenhed ligesom de mange andre Naturbegivenheder, der ere omtalte i Forbindelse med samme, og som skulle være Tegn eller Tilfjendegivelser for Frelserens Komme anden Gang paa Jorden — legemlig og ikke blot aandelig — for at reggere blandt sine Hellige, som Kongers Konge og Herrers Herre, i Milleniet eller de Tusinde Aar, da Satan vil være bunden, og der vil herske „Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed“.

Da Frelseren opfoer til Himmelen i Disciplenes Paasyn, medens de vare paa Oliebjerget, og hans sidste Ord endnu gjenslød i deres henrykte Hjerter, stode de endda og stuede op mod den naturlige Himmel over deres Hoveder —

„Og der han dette havde sagt, blev han optagen, idet de saa' derpaa, og en Sky tog ham bort fra deres Øjne. Og som de stirrede op mod Himmelen, der han foer hen, se, da stode to Mænd hos dem i hvide Klæder, hvilke og sagde: I galilæiske Mænd, hvi staa I og se op til Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen, skal

komme igjen saaledes, som J have set ham fare til Himmelen. Da vendte de om til Jerusalem fra det Bjerg, som kaldes Oliebjerget, hvilket er nær Jerusalem, en Sabbatsrejse derfra" (Ap. Gj. 1: 9—12).

Dersom derfor Jesus virkelig levede, lærte, led og døde i Jerusalem, Palæstina, og opstod fra de Døde og opfoer til Himmelen fra Oliebjerget, medens Disciplene stode som Tjenvidner til denne Begivenhed, saa vil han komme igjen paa samme Maade, legemlig og synlig, ligesom han opfoer den Gang.

„Dg Herren skal drage ud og krige imod de samme Hedninger som den Dag, han plejede at føre Strid paa Stridens Dag; og hans Fodder skulle paa den samme Dag staa paa Oliebjerget, som er ligeoverfor Jerusalem mod Østen, og Oliebjerget skal revne midtad fra Østen til Vesten, at der skal blive en saare stor Dal, og Halvdelen af Bjerget skal vige mod Norden og dens anden halve Del deraf mod Sønden. Da skulle J fly til mine Bjerges Dal, thi Bjergenes Dal skal naa til Azal, og J skulle fly, ligesom J flyede for Jordstjælvet i Usjæ, Juda Konges Dage; og Herren min Gud skal komme og alle Hellige med dig" (Sacharias 14: 3—5).

Mange flere bibelske Profetier kunne anføres angaaende Frelserens anden og herlige Tilkommelse, men dette kan være nok foreløbig, medens vi gaa lidt videre i vore Betragtninger angaaende de storartede Begivenheder, som staa i nøje Forbindelse med den og nødvendigvis maa ske i det tyvende Aarhundrede, fordi mange af Tidernes Tegn paa hans Tilkommelse allerede ere tilstede og ikke kunne misforstaas af den opmærksomme og troende Jagttager.

„Dette Riges Evangelium skal forkyndes for alle Folk, og da skal Enden komme" (Matt. 24: 14).

„Dg jeg saa' en anden Engel flyve midt igjennem Himmelen, som ligesaa havde et evigt Evangelium at forkynde dem, som bo paa Jorden, og alle Slægter og Stammer og Tungemaal og Folk; som sagde med høj Røst: Frygter Gud, og giver ham Æren, thi hans Doms Time er kommen; og tilbeder den, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og Vandenes Kilder. Dg en anden Engel fulgte, som sagde: Den er falden, den er falden, Babylon, den store Stad; thi den har givet alle Hedninger at drikke af sit Horeris giftige Vin" (Aab. 14: 6—8).

Dette Tegn — Guds Riges Evangeliums Forkyndelse for alle Folk som en Advarsel om, at Herrens Doms Time er nær forhaanden og i Virkeligheden er kommen — have vi for os daglig i alle Verdensdele, idet de Sidste-Dages Helliges Missionærer i tusindvis forkynde for alle Jffe-Føder (som Skriften benævner Hedninger), at Jesu Kristi sande Evangelium, tilligemed guddommelig Fuldmagt til at forrette dets hellige Ordinanacer, er bleven gjengivet ved en hellig Engel, saaledes som det blev vist Aabenbareren Johannes, at det skulde ske, naar Herrens Doms Time var forhaanden.

„Og han skal udsende sine Engle, med stærklydende Bøjene, og de skulle forsamle hans Udvalgte fra de fire Veje, fra den ene Ende af Himmelen til den anden“ (Matt. 24: 31).

Denne Indsamling er et andet af Tidernes Tegn; thi intet andet Samfund paa Jorden har virkeliggjort denne Frelserens Forudsigelse saaledes som de Sidste-Dages Hellige, og deres Missionærer i alle Verdensdele have bragt Herrens Udvalgte med sig hjem til Zion, det Land, som Herren har udpeget og velsignet ifølge de gamle Profeters Ord som for Exempel:

„Og det skal ske i de sidste Dage, da skal Herrens Huses Bjerg være beredt ovenpaa Bjergene og ophøjes over Højene; og alle Hedninger (det er Ikke-Føder) skulle løbe dertil. Og mange Folk skulle gaa og sige: Kommer og lader os gaa op til Herrens Bjerg, til Jakobs Guds Hus, at han maa lære os om sine Veje, at vi maa vandre paa hans Stier; thi af Zion skal udgaa en Lov, og Herrens Ord af Jerusalem“ (Esaias 2: 2, 3).

Alt Herren undertiden har benævnet sine Tjenere paa Jorden med Udtrykket Engle kan man finde tilstrækkelig Bevis for i Aab. 1: 20. og 2 Kapitel helt igjennem, hvor Menighedernes Forstandere alle benævnes Engle. Hermed menes dog ikke, at der altid hentydes til dødelige Mennesker, naar der tales om Engle, thi dette Ord betyder i Virkeligheden en Herrens Tjener eller Sendebud, hvadenten han er i sin dødelige Tilværelse eller er udødeliggjort efter trofast udført Tjeneste her i Livet. (For Exempel Mark. 1: 2.) Johannes den Døber blev saaledes omtalt og henvist til som „den Engel“, der skulde berede Vejen for Herrens første Komme, ligesom han ogsaa blev benyttet som et udødeligt Sendebud i den sidste Uddeling, idet han blev sendt for at meddele det hellige Præstedømme til de to første af Herren udvalgte Redskaber i sin Tjeneste i disse Tider. Peter, Jakob og Johannes, som vare Jesu Apostle i deres jordiske Tilværelse, mistede ikke deres høje Kald og Præstedømme i Døden, men tog det med sig hinsides Graven, og da Gjenoprettelsens Tid var kommen, bleve de sendte som Herrens Engle til den unge Profet Joseph Smith og hans Medtjener, Oliver Cowdery, og meddelte dem det apostoliske Præstedømme.

Moroni var en anden Engel, som havde levet og tjent Herren og sine Samtidige i Gjenfald af Profet og Historiefriber og blev sendt i det specielle Grinde at meddele denne Slægt det evige Evangelium, der indeholdtes i de hellige Optegnelser om Amerikas Oldtidsbeboere, som havde haft mange Profeter iblandt sig igjennem mange Slægter, og som ogsaa vare blevne besøgte af Frelseren selv efter hans Opstandelse og underviste af ham om Frelsens Plan; de havde tillige haft hans Kirke oprettet og organiseret iblandt sig ligesaa fuldkommen som iblandt Søderne, og alt dette var optegnet og bevaret af Moroni for at komme

frem i Tidens Fylde som et nyt og stærkt Vidnesbyrd om, at Gud virkelig er til og er uforanderlig, den samme i Gaar, i Dag og til evig Tid. Det var denne Engel, som blev vist Johannes paa Den Patmos, og som skulde bringe de sidste Dages Menneſter det nye og evige Evangelium til et Vidnesbyrd om, at „Herrens Doms Time var kommen“ (Aab. 14: 6).

„Og en anden Engel fulgte, som sagde: Den er falden, den er falden, Babylon, den store Stad; thi den har givet alle Hedninger at drikke af sit Horeris giftige Vin“ (Aab. 14: 8).

Hvem denne Engel er, eller hvor snart han vil forkynde „Babylons“ eller den ugudelige Verdens Fald, er endnu ikke bleven aabenbaret, men dersom vi tør drage Slutninger fra den Maade, hvorpaa foregaaende Profetier ere blevne opfyldte, ligger det nær for vor Opfattelse, at ogsaa den her omtalte Engel vil være en af Herren bemyndiget Tjener, udødeliggjort, og som, efterat have levet som Menneſte og som en Profet iblandt sine Samtidige, har udført en vigtig Mission og maaske lidt Martyr døden; thi vi finde, at mange af dem, „som vare myrdede for Guds Ords Skyld og for det Vidnesbyrd, som de bare, og de raabte med høj Røst og sagde: Herre, du Hellige og Sanddrue! hvor længe tøver du at dømme og hævne vort Blod paa dem, som bo paa Jorden? Og dem bleve givne, hver især, lange hvide Kjortler, og der blev sagt til dem, at de skulde hvile sig endnu en liden Tid; indtil Tallet af deres Medtjenere og Brødre blev fuldt, hvilke herefter skulde ihjelslaas ligesom de.

Og jeg saa, at det (Lammet) oplod det sjettede Segl, og se, der skete et stort Jordstjælv, og Solen blev sort som en Haarsæk, og Maanen blev som Blod, og Himmelens Stjerner faldt ned paa Jorden, som et Figentræ nedkaster sine umodne Figen, naar det røres af et stærkt Vejr. Og Himmelen veg bort, lig en Bog, der sammenruller, og hvert Bjerg og hver Ø flyttedes af deres Steder. Og Kongerne paa Jorden og Fyrsterne og de Rige og Oversterne og de Vældige og hver Træl og hver Fri skjulte sig i Huler og i Bjergenes Kløfter, og de sagde til Bjergene og Klipperne: Styrter over os og skjuler os for hans Ansigt, som sidder paa Tronen, og for Lammets Bredel! thi hans Bredes den store Dag er kommen, og hvo kan bestaa?“ (Aab. 6: 9—17).

Her have vi atter en Række mærkværdige Begivenheder profetisk fremstillede som Tidernes Tegn paa Herrens nære Tilkommelse. Ingen, som læser disse Forudsigelser med nogenlunde Tro paa Bibelen, kan tvivle om, at her er Tale om de sidste Dage og Tiden kort før Herrens herlige Tilkommelse, og vi tilføje vort Vidnesbyrd, at de alle ville foregaa i det tyvende Aarhundrede, forsaavidt de ikke allerede ere opfyldte, hvilket er Tilfældet med en Del af dem.

Den Gang, da Johannes var paa Den Patmos og blev begunstiget med disse Aabenbaringer, var der „under Alteret i Himlen“ visse Sjæle,

som allerede da havde lidt Martyrdøden, og der blev sagt til dem, at Herren ikke vilde hævne deres Blod „paa dem, som bo paa Jorden“, førend Tallet blev fuldt af dem, som senere hen i Tiden vilde blive myrdede ligesom de. De vare blevne myrdede „for Guds Ords Skyld og for det Vidnesbyrd, som de bare“, og saaledes skulde andre Hellige og Guds Tjenere blive myrdede i den sidste Tid; thi naar Tallet blev fuldt, vilde Herren hævne dem og ikke før.

Efterat Evangeliet var blevet gjengivet og Guds Rige og Kirke oprettet, maatte mange af de Helliges udstaa den skrækkeligste Forfølgelse af deres saakaldte kristne (?) Medborgere i Missouri og Illinois, og nogle af dem lede Martyrdøden for Guds Ords Skyld og for det Vidnesbyrd, som de bare. Iblandt disse vare Profeten Joseph Smith og hans Broder Hyrum Smith, som begge bleve myrdede af en maskeret Pøbel, medens de sad arresterede i Fængslet i Byen Carthage, i Staten Illinois, paa Grund af en falsk Anklage, som deres Mordere havde rejst imod dem for at faa dem i deres Vold. Pøbelens egne Ord ved Udførelsen af denne Riddingsdaad ere betegnende nok til at berøve dem det mindste Skin af Retfærdiggjørelse; thi de sagde: „Vi vide godt, at Loven ikke kan naa dem, men Rugler og Krudt skal.“

Den 27 Juni 1844 blev denne Skjændjelsdaad begaaet i det frie Amerika, og saaledes føjedes disse to ædle Sjæle til Tallet af dem, som vente paa de øvrige Martyrer, der herefter skulle ihjelslaas, og skjøndt Tallet endnu ikke er fuldt, saa have dog siden den Tid andre Herrens Tjenere i denne Uddeling maattet lide Martyrdøden for Guds Ords Skyld og for det Vidnesbyrd, som de bare, saaledes Ældste Joseph Standing, der sammen med Ældste Rudger Clawson (nu en af de tolv Apostle) blev omringet af en Pøbel — naturligvis Kristne — og skudt 21 Juli 1879. Ved denne Lejlighed beseglede han sit Vidnesbyrd med sit uskyldige Blod, medens hans trofaste Medarbejder som ved et Mirakel blev sparet for at kunne bære Vidnesbyrd imod de Skyldige, tilskyndende dog uden Nytte, eftersom kun saa af dem bleve straffede efter Landets Love. Det skulde ikke saa være — og Joseph Standing blander nu sit Raab med de andre Martyrers, der maa vente, indtil Tallet bliver fuldt.

Den 10 August 1884 forøgedes Tallet med fire andre unge Mænd, som maatte lide Martyrdøden for det Vidnesbyrd, som de bare til Folket i Staten Tennessee. Midt under de Helliges Gudstjeneste paa Sabbatsdagen blev Huset omringet af en rasende Pøbel under Ledelse af en Lægprædikant, og Ældsterne Wm. S. Berry og John H. Gibbs tilligemed de to Brodre, Martin Condor og John Riley Hudson, der prøvede paa at beskytte Ældsterne, bleve myrdede, og deres gamle Moder blev haardt saaret ved samme Lejlighed. Men Tallet er endda ikke fuldt, skjøndt det ikke er blevet aabenbaret, hvor mange der endnu mangler. (Fortfættes.)

1 Januar 1903.

Guds Nytaar!

Vi ønske alle „Stjernen“s Læsere et godt Nytaar, og at Guds Fred og Belsignelser maa hvile over dem alle. Vi have budt Farvel til det gamle Aar, som er flydt ud i Tidens Strøm, medens dets Begivenheder ere nedskrevne paa Historiens Blade. Dersom vi tilbagefalde i Grindringen, hvad der har fundet Sted indenfor vor Virkekreds, saa have vi i høj Grad Aarsag til at takke Herren for den Godhed, Naade og Barmhertighed, som han har udvist imod os; den har trøstet os paa vore Veje. Naar vi betragte Guds Bærk i disse Lande, viser det sig, at det har gjort stærke Fremskridt. Antallet af Arbejdere paa Misionismarken er forøget, og flere lokale Brødre i denne Mission have følt saa stor Interesse for Evangeliets Fremme, at de frivilligt have ofret sig til Tjeneste for at frembære dette sidste Dages store Budskab til deres Medmennesker.

Vore Eldster have i det forløbne Aar udført et stort og godt Arbejde i de skandinaviske Lande. Aarsstatistikken oplyser, hvor mange Huse de have besøgt, hvor mange Vidnesbyrd de have efterladt i Form af evangeliske Samtaler, hvor mange Forsamlinger der er afholdt, og hvor mange Skrifter og Bøger der er udspremt iblandt Folket. Efter Herrens og Mesterens eget Exempel og Tilskyndelse er dette store og værdifulde Arbejde udført i Tro og Nidkærhed uden Løn og Betaling. Frugterne ere heller ikke udeblevne; thi mange oprigtige Mænd og Kvinder ere indlemmede i Kirken ved Daab i Vand til Syndernes Forladelse; de fryde sig nu i den Glæde, der er en Følge af, at de have modtaget den Helligaand, og takke Gud, fordi de have fundet den kostbare Perle. Deres Vidnesbyrd vil være, at de have fundet den rette Vej til Frelse og Ophøjelse i Gud, vor Faders Rige og modtaget en Forsmag paa det evige Liv.

Derfor paafjønne vi vore Medarbejderes ædle Bestræbelser og bede Herren velsigne dem for deres Trofasthed. De bleve sendte ud i en kold Verden for at virke, ikke for at modtage nogen pekuniær Fordel, men alene for at stole paa Guds Forjættelser. De forlode Fader og Moder, Broder og Søster, Hustru og Børn for hans Navns Skyld, for Jesu Kristi Evangeliums Skyld — kun for at komme til at forkynde dette frelsende Budskab for deres Medmennesker. Vi kunne med saa Ord sige, at de have ofret Alt paa Alteret, og mange Taarer ere flydte ved Afskeden fra Hjemmet. Dog maa vi samtidig sige, at ethvert Offer i

denne Retning kun er for lidet at regne mod de Forhaabninger, der ere knyttede til deres eget Vidnesbyrd om det evige Liv herefter i Forening med de Udvalgte og Forløste.

Vi nære ligeledes de taknemligste Tølelser mod vore Sødfkende, de Hellige, i de forstjellige Grene og Konferencer for den Lyft og Iver, hvormed de have understøttet Herrens Værk, saa langt deres Evner og Talenter rakte. Deres Navne skulle ikke blive forglemte, og i de himmelske Arkiver ville deres gode Gjerninger være nedskrevne.

Aaret 1902 har været af stor Betydning og særdeles mindebærdigt i Kirkens Historie i den skandinaviske Mission, idet store Foretagender ere blevne satte i Gang og tildels fuldførte i Aarets Løb. Vi have haft det store Privilegium at bygge det velindrettede og prægtige Missionshus i Danmarks Hovedstad — et Foretagende, der tillige er til stor Ære for de Hellige i Zion, fordi det bærer Vidnesbyrd om deres Gavnildhed og Interessé for Kirkens Fremme i disse nordiske Lande. Som det er Værerne bekendt, er ogsaa et stort Missionshus i Norges Hovedstad, Kristiania, under Opførelse, og der er de bedste Udsigter til, at det vil blive indviet i den tilstundende Sommer.

Vort Broderland, Sverige, vil efter al Sandsynlighed heller ikke komme til at staa tilbage. Forberedelser til et større Byggeforetagende i Hovedstaden, Stockholm, have allerede i længere Tid været under Overvejelse, og i sidste Øjeblik — da en gunstig Lejlighed tilbød sig — købte en af vore liberale Brødre i Stockholm for en Sum af 75,000 Kr. en Byggeplads, beliggende omtrent i Byens Centrum. Her er det Bestemmelserne at bygge et Missionshus, som hos de Hellige vil afhjælpe en følelig Trang til et større Forsamlingslokale i Sveriges Hovedstad, og vi nære det Haab, at Arbejdet vil blive paabegyndt ved Foraarets Komme. Vore Brødre og Søstre i Stockholm have længe ønsket at se et saadant Foretagende virkeliggjort. Vi ønske, at deres Forventninger maa blive opfyldte; thi mange af vore svenske Sødfkende have allerede ydet vægtige Bidrag dertil, og hvis de Hellige i Zion ville komme dem til Hjælp, er der godt Haab om Bygningens Opførelse. Aaret 1903 vil saaledes danne et smukt Tillæg til 1902 i vore Missioners Historie, og Hovedstæderne i Danmark, Norge og Sverige have da hver især faaet et anseeligt Missionshus, hvor vore Ældste kunne forkynde Sandhedens Budskab for Folket.

I Løbet af Sommeren og Efteraaret have Ældste Andrew Jensen og Præsident Christian D. Fjeldsted under deres Ophold paa Missionskontoret i Forening revideret og læst Korrektur paa den dansk-norske Oversættelse af Mormons Bog, saa at denne fjerde Udgave af Bogen, som den nu foreligger, trykt hos Firmaet F. C. Bording, antagelig er den omhyggeligste og fuldkomneste Oversættelse af noget af Kirkens Værker, der er udgivet i den skandinaviske Mission. Inden Aaret

sluttede, saa' vi os i Stand til at udjende Bogen smukt indbundet og i et tilstrækkeligt Antal Exemplarer til Konferencerne i Danmark og Norge, og den tilbydes nu Almenheden. Mormons Bog er et hyppeligt Værk, og den burde derfor læses med megen Opmærksomhed af alle de Hellige og vore Venner. Alle Mennesker, som tragte efter at kjende Gud, vor evige Fader, og efter at komme til Kundskab om hans evige Sandheder, burde studere dette Værk, der samtidig lærer os om et stort og mægtigt Folks Historie paa det vestlige Kontinent, Amerika.

Da vi nu ere traadte over Tærskelen, der skiller det forbigangne fra det nye Aar, frembære vi vor hjerteligste Hilsen til alle „Stjernen“s Læsere. Vi haabe, at de fremdeles ville virke for Evangeliets Fremme, saa at de ved Aarets Slutning maa kunne nedskrive, at de have udført et godt Arbejde for Guds Sag. Understøt de forskjellige Organisationer indenfor Kirken, — de kvindelige Hjælpeforeninger, som bære Omsorg for de Fattige og Nødlidende, — Søndagskolerne, som beredvilligt modtage Børnene for at undervise dem om Evangeliets Principper, — de unge Mænds og Kvinders Uddannelsesforeninger, hvis vigtigste Formaal er at udvikle Intelligens og Videlyst samt at uddanne deres Medlemmer paa en saadan Maade, at de kunne gøres brugbare i Evangeliets Tjeneste; og til Alle, som eje Sangens Gave og synge Lovsange til Guds Ære i de forskjellige Sangkor i Missionen, sige vi: Vedbliv fremdeles med at udvikle den kostelige Egenkab, som er knyttet til dette herlige Arbejde. Vi kunne trøstigt forsikre de Hellige om, at dersom de søge at opholde Guds Værk og sig selv indenfor dette, vil Fredens Land være tilstede i deres Hjem, og ethvert Arbejde, de udføre i Retfærdighed, vil blive storligt velsignet.

Som tidligere omtalt ønske vi, at „Skandinaviens Stjerne“ fremdeles maa være en velkommen Gæst i Hjemmene, hvor den hidtil er kommet, og at den maa blive læst af Alle, som interessere sig for Missionens Anliggender. Vi skulle gjøre, hvad vi formaa, for at den kan blive saa interessant og lærerig som mulig, og derved udføre vor Del af Arbejdet for at fremme Sandhed, Dyd og Retfærdighed paa Jorden.

Aarsaarshilsen.

Naar et Aar er forløbet, saa vi uden Tvivl alle ligesom en Følelse af den Lettelse, der kommer, naar et byrdefuldt Dagsarbejde er sluttet. Vi beklage enhver daarlig Handling hos os selv og blive nedstemte paa Grund af visse Begivenheder, der mulig have krydset vor Vej; des-

uagtet føle vi en Glæde ved Erfaringen, vi have opnaaet, det gode Arbejde, vi have været i Stand til at udføre, og de Betsignelser, der ere blevne skjænkede os. I alt Fald ønske vi næppe at leve det samme Aar om igjen, men se frimodigt Fremtiden lige i Øjnene og møde, hvad der ligger foran os. Det er endnu gaadefuldt, hvad det nye Aar vil bringe i sit Skjød, men Bevidstheden om, hvorledes vi skulde forberede os til de kommende Tider, styrker os. Dersom vi i Livet ere aarvaagne, oprigtige og rene af Hjertet, behøve vi aldrig at frygte for den kommende Nat eller den følgende Dag. I Reglen fatter man nye Beslutninger med Hensyn til det nye Aar; man kan derfor med god Grund sige, at det er formaalstjenligt at danne sig et Overblik over de henfarne Dage og ved Bedømmelsen af vore Fejl besinde os til at udvise større Kløgskab i Fremtiden; enhver Dag er derfor egnet til paa den at gjøre Overvejelser og til at tage Bestemmelse om at udrette noget bedre, end vi hidtil have gjort, og et vigtigt Punkt i denne Henseende bør ikke lades ude af Betragtning. Vore Beslutninger skulde kun kjendes af os selv, eftersom vi i Almindelighed ere udsatte for at tage fejl; men enhver Beslutning, der leder til virkeligt Fremfærd i Livet, er det ikke muligt for vore Venner stadig at ignorere, og dersom vi ikke gjøre Noget i denne Retning, er det bedre, at kun vi selv ere vidende derom.

De forløbne tolv Maanedes have været af stor Betydning i den europæiske Mission. Generalkonferencer ere i denne Tid blevne afholdte i Tyskland, Schweiz, Nederlandene, Tyrkiet og Skandinavien. Vi have overværet alle disse Konferencer og været tilstede i ethvert Møde af Ældsterne, som arbejde i nævnte Lande; vi have tillige specielt besøgt enhver Konference i den britiske Mission, og vi finde, at Ældsterne ere nidkjære for Værkets Fremme, og at der kun er ringe Marsjag til Kritik. De have udstaaet mange Vanlideligheder og i flere Tilfælde Forsølgelse uden at klage. Det maa ogsaa siges om de Hellige, at de have været hjælpsomme, og Herren er tilfreds med deres Trofasthed; han har vist dette i mange Tilfælde ved at helbrede deres Syge og ved at udgyde sine aandelige Gaver og Betsignelser over dem.

Vi opfordre de Hellige og Missionærerne til at give Agt paa Landets Love og Herrens Befalinger og til at benytte al deres Indflydelse til at opretholde god Orden. Det vil forstaaes, at dette er nødvendigt, fordi vi have Fjender, som søge at kaste Forsmædelse over os som et Folk, og de kunde ønske at se os bryde Loven og komme i Konflikt med Øvrigheden. Heldigvis have saadanne Personer kun haft ringe Fornøjelse i saa Henseende. Ikke alene for vore Fjenders Skyld, men ogsaa fordi vi elske Fred og Orden og ønske at respektere verdslige Autoriteter, skulde vi elske Landet, hvor vi ere bosatte, og søge at fremme dets Interesser. Ved til Herren for Øvrigheden og Lovgiverne, og anraab ham om at aabne deres Hjerter for Kravet om større Frihed, eftersom hans Børn ønske at tilbede ham.

De Hellige behøve ikke at have Hastværk med at emigrere. Hvert Aar, de tilbringe i deres Fædreland, kan anvendes baade til deres egen og til Andres Betsignelser, naar de sprede Sandhedens Budskab, som de ved Guds Naade have lært at kjende. De skulle ikke stille deres Lys under en Skjæppe, men lade det skinne for Menneskene, saa at disse kunne se deres gode Gjerninger og prise vor Fader, som er i Himlen. Vi ønske, at der skal opbygges stærke Grene, hvorfor det er nødvendigt, at det lokale Præstedømme hjælper vore Væbster fra Zion, saa at Missionærerne kunne komme til at betræde nye Arbejdsmarker og ikke upaaagtede forlade den Stilling, der allerede er vundet.

Vore Væbster have fundet mange gode Venner, som have givet dem Penge, Føde, Klæder og Husly; vi appellere fremdeles til Verden om at gjøre, hvad der staar i dens Magt, for at støtte disses Evangeliets Budbærere, som forlade deres Hjem og Alt, hvad der er dem dyrebart, og bruge deres Tid og Midler til at forkynde disses glade Tidender. Deres Bevæggrunde ere uegennyttige, og hele den Belønning, de forvente, er tilstede i Bevidstheden om, at de have gjort deres Pligt og behaget Herren. Indbyd Væbsterne til eders Hjem, forstræk dem med deres Fornødenheder, og de ville efterlade deres Herres Betsignelser hos eder; thi han har skjænket eder Alt; giv derfor lidt af eders Midler til at opholde hans Værk. Der kan maaske indtræffe en Dag, da Armod vil komme til Huse, men dersom I i de velstaaende Dage have givet „ifkun et Bæger koldt Vand at drikke, fordi han er en Discipel“, ville I være i Stand til at gjøre Fordring paa en Betsignelse. Og paa den tilkommende Dag, naar Enhver skal dømmes efter sine Gjerninger, vil Herren gjengælde dem, som have givet Mad og Drikke, Klæder og andre Fornødenheder til den mindste af deres Brødre, som om de havde gjort det mod ham selv.

En lille Beregning vil belyse de Helliges Offervillighed for Evangeliets Forkyndelse i Verden. I den europæiske Mission findes for Tiden 500 Missionærer, hvilke med en rund Sum forbruge 50 Kroner om Maanedes til deres Underhold; hver Missionærs Overrejse koster idetmindste 300 Kr., og endvidere vilde enhver Missionær, dersom han var hjemme, idetmindste have en Indtægt af 3 à 4 Kroner for hver Arbejdsdag udover sine Udgifter. Dette aarlige Offer vilde altsaa sammenlagt udgjøre over 1 Million Kroner; og de ovennævnte 500 Væbster ere ikke engang en Trediedel af hele Missionærstyrken. Et Overslag over hele Missionsvirksomhedens Omkostninger vil løseligt give 4 Millioner Kroner om Aaret. Disse Omkostninger ydes med den største Redebonhed, og dersom Herren forlangte Alt, hvad vi ejede, burde vi uden at knurre give det som Noget, vi vare ham skyldige. Vor eneste Hensigt med at nævne disse Tal er at vise, hvor udholdende de Sidste-Dages Hellige i Utah og omliggende Stater have været og vedblivende ere i deres Anstrengelser for at

lade den advarende Røst udgaa til deres Medmennesker; thi det hele Beløb kommer fra dem.

Den virkende Veldste føler, at Tiden er meget kostbar, og at Regnskabet's Dag, da Høsten vil blive fuldendt, ikke er langt borte. Der findes mange rettænkende og ærlige Sjæle, som efter Evne søge at tjene Gud og leve efter hans Ord. Derfor dem hviler det Ansvar paa os, at vi skulle gjøre Alt, hvad der staar i menneskelig Magt, for at bringe Evangeliet til dem. Herren alene formaar at vende deres Hjerter mod et bedre Liv, og han vil modtage Vren, naar det sker. Værer kjærligt findebe mod alle dem, som staa upaavirkede af Sandheden. Selv om de paa en foragtelig Maade forkaste os og vort Budskab, bør vi ikke vredebe, men lade vore Følelser staa aabne for Medlidenhed. Misfionærer, som arbejde alene eller paa aandeligt sløve Egne, skulde føle sig trofede og glade; thi de ere paa de Steder, hvor Herren ønsker dem. Den gode Sæd, de ere i Stand til at udsaa, vil spire og skyde Knop og frembringe en god Høst i sin Tid.

Til Veldsterne og de Hellige i den europæiske Misfion og til alt Folket i denne Verdensdel frembære vi de hjerteligste Hilsener. Vi haabe, at det nye Aar maa bringe Fred og Fremgang for Guds Rige paa Jorden. Maa Pest, Hungersnød, Krige og Jordstjælv, Straffedomme, der sikkert ville komme, endnu en Tid ved Herrens Misfiondhed tilbageholdes, saa at de Retsfærdige kunne blive opsogte og de Ugudelige saa Tid til at give Agt paa hans Tjeneres Advarsel og opvaagne fra deres Sløvhed og vende sig bort fra deres daarlige Sæder og Stikke. Maa Intelligentsens Porte staa aabne, saa at Landsdannelsens Strøm kan flyde ud over alle Klasser af Menneskeslægten, hvorved de bedre kunne blive i Stand til at hæve sig op af Bankundighedens Morads og lade sig paavirke af Fornuft og Dplysning. Maa Opdagelser og Opfindelser fortsættes. Maa videnskabelige Væresætninger fremstilles i Overensstemmelse med Sandheden og antage en forædlende Karakter. Og maa — med det tiltagende Lys, den tiltagende Kundskab, Erkjendelse og Indsigt — sociale Stridigheder og Forbrydelser ophøre og broderlig Kjærlighed vove op i Menneskenes Hjerter. Vi græmmes ved Blodbad og Ddelæggelser, men paa den anden Side set maa Jorden jo være beredt og renset for sin Glendighed før Frelserens herlige Komme, og alt dette maa finde Sted forinden. Det er vort inderligste Ønske, at Menneskene ville lade sig lede af Retsfærdighed og undgaa den Almægtiges Straffedomme.

Francis M. Lyman.

Veldste Andrew Jenfon afrejste den 12. December fra Kjøbenhavn til Liverpool under megen Opmærksomhed fra Sødskende i Kjøbenhavns Vren. Vi ønske ham et glædeligt Nytaar og sigge ham Tak for det

svundne Aar. Der er Haab om, at han snart vender tilbage til Kjøbenhavn, og det er muligt, at han i kirkehistoriske Anliggender vil besøge de svenske og norske Konferencer, inden han bliver afløst fra sin specielle Mission.

Vor agtede Præsident C. D. Kjeldsted har besluttet at overvintre paa denne Side af det store Ocean. Vi kunne derfor efter al Sandsynlighed forvente at høre ham tale paa sin ejendommelige Maade ved Foraarskonferencerne.

Præsident Skaudhy meddeler fra sit korte Besøg i Kristiania, at Arbejdet paa Missionshuset der strider fremad med raske Skridt. Man arbejder paa den sidste Etage og forventer at have Tag over Huset i Slutningen af Januar, hvis Vejret ikke lægger for mange Hindringer i Vejen for de travle Byggearbejders Bærf.

Ankomst og Beskikkelse. Efter en behagelig Overrejse ankom den 16. December 1902 til Kjøbenhavn et Selskab af Uldster for at optage en Missionsvirksomhed i Skandinavien; de beskikkedes til at virke i nedenstaaende Konferencer:

- Ole H. Andersen fra Hyrum, Utah, i Kjøbenhavn.
- Lars P. Larsen fra Cleveland, Utah, i Kjøbenhavn.
- Franklin D. Hales fra Milburn, Utah, i Stockholm.
- Don C. Sorenson fra Ephraim, Utah, i Aalborg.
- James C. Johnson fra Logan, Utah, i Aarhus.
- Hans J. Hansen fra Richfield, Utah, i Trondhjem.
- Olof C. Anderson fra Salem, Idaho, i Stockholm.

Afløsning. Følgende Missionærer ere blevne afløste med Tre fra deres forskjellige Missionsmarker med Tilladelse at rejse hjem.

- Carl A. Mattsson fra Sundsvall Konference.
- Peter W. Erickson fra Sundsvall Konference.
- Axel F. Andreasen fra Aalborg Konference.
- Peter Sundvall jr. fra Stockholm Konference.
- Christian P. Christensen fra Aalborg Konference.
- Joseph Nelson fra Kjøbenhavn Konference.
- Nephi M. Nielsen fra Aalborg Konference.
- Anders Anderson fra Kjøbenhavn Konference paa Grund af Sygdom.

Aaret 1902.

Alle, som læse Dagspressen, kjende gennem den det sidste Aars Verdensbegivenheder, som de passere forbi os under Døgnlivets Travlhed, medens de siden umærkeligt glide ud af vore Tanker. I en kort Overblik skulle vi minde om de Tildragelser, der mest have optaget Sindene, og

hvorom Interessen hovedsagelig har samlet sig. „Zionismen“, som er en Bevægelse af nyere Dato i semitiske Kredse, synes hurtigt at skulle voxe. Den har intet mindre Formaal end at kolonisere og opbygge Palæstina. Ifølge Beretninger fra dens Kongresser er der allerede samlet Millioner til et Fond paa 10 Millioner, hvilken Kapital skal anvendes til Fremme af dette Formaal, og man gjør store Anstrengelser for at forene alle Jøder paa eet Troesgrundlag. Efter Profetierne vil Jsraël i de sidste Dage samles i det til deres Fædre forjættede Land, og det anførte er kun en Del af Forspillet til en af de største Verdensbegivenheder. — Vulkanudbruddet paa Martinique var uden Tvivl en af de forfærdeligste Katastrofer, der har fundet Sted paa Jorden; Verden har nu en Optegnelse mere om Naturkræfternes skrækelige Ødelæggelse af Menneskene. — Freden blev sluttet mellem England og Boerne; i den halvtredieaarige Krig flød Strømme af Blod, og Englændernes Omkostninger beløb sig til flere Milliarder end Frankrigs Krigskadestaterstatning i 1871. To smaa Boerrepublikker have ved denne Lejlighed forbauset Verden ved deres Udholdenhed og Mod overfor en mægtig Stat. Boerne ere et kyskt og tappert Folk, og det vil ikke forbause os, hvis en Mission skulde blive aabnet der, om Evangeliet da i Løbet af nogle Aar vil tage det samme Hold i dem, som det fornylig har gjort ved deres Brødre i Holland. — Den omfangsrige Kulstrefke i den østlige Del af Amerika er endt. Dens Følger vare Tusinder af Hjemms Ruin og Armødens Indtog. Den illustrerer et af de mange Exempler i det sociale Livs Kærelser, hvor Kampen tilspidises mellem Kapital og Arbejde, og giver tillige et Fingerpeg til Arbejdsgiverne om ikke at trykke Arbejdernes Løn ned. — I russisk Centralasien have mægtige Jordstjælv aabnet deres kvælende Favntag og begravet hele Byer med deres Indvaanere, medens Lidelsernes Suk lød over de ødelagte Stæder. — I Rumænien ere Jøderne blevne plagede og uddrevne. Intet Under, at det forfulgte Folk søger tilbage til sit gamle Gjenomsland; thi Herren vil ihukomme sit gamle Pagtens Folk og borttage den Forbandelse, som har hvilet over det i saa mange Aarhundreder.

Hvert Aars fornnyede Vidnesbyrd om Tidernes Tegn og Begivenhederne i det sidste Dages store Drama lede os til at erindre nogle Ord af en Aabenbaring, der blev givet til Profeten Joseph Smith 1831 og omhandler de sidste Tider: „Og der skal være Jordstjælv paa forskellige Steder og megen Ødelæggelse; dog ville Menneskene forhærde deres Hjerter mod mig (Herren) og gribe til Sværdet mod hverandre og slaa hverandre ihjel . . . Og de skulle se Tegn og Under; thi de skulle ses i Himlen oventil og paa Jorden nedentil, og de skulle se Blod, Ild og Røgdamp“ (Pagtens Bog 45: 33—41).

Nytaarsfang.

Melodi: O skønne Lys fra Himlens Trone.

Et Blad vi atter kunne vende
i denne store Livets Bog;
men mon vi rent det vilde finde,
hvis Herrens Engle den opslug?
Thi Alt staar tegnet op hos Gud,
og det saa let ej slettes ud.

Et Nytaar atter nu begynder,
o, maa vi det anvende ret;
thi Tiden den sig hurtig skynder,
o, lad os aldrig blive træet,
men kjæmpe trofast for Guds Værk;
da Gjerningen gjør Troen stærk!

Hvad dette Aar os nu vil bringe,
vi kjende ikke noget til;
men lad det dybt i Hjertet klinge,
at vi os nu forbedre vil,
og lad os søge hen til Gud
at saa al Synden slettet ud.

O, maa vi frem paa Stien vandre
i trofast, hellig Kjærlighed;
og lad os støtte tro hverandre
og med hinanden holde Fred;
thi Hvilens Aar frembryde snart,
og vi da samles i en Fart.

Ja, snart han vil i Skyen komme,
den store Brudgom, til vor Jord
at samle alle sine Fromme
til Fryd og evig Glæde stor
i tusindaarig Fred og Ro.

O, maa vi være mod ham tro!

(Forfattet af Sofrene Maren Jensen og Sofie Jørgensen i Kjøbenhavns Gren.)

Abonner!

„Skandinaviens Skjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned. Abonnementpris: 1 Krone pr. Kvartal eller Kr. 3,70 om Aaret portofrit.

Indhold.

Det tyvende Aarhundrede	1	Præsidenterne Fjeldsted og Skandh	14
Redaktionelt:		Antkomst og Bessikkelse, Afløsning	14
Godt Nytaar	8	Aaret 1902	14
Nytaarshilsen	10	Nytaarsfang	16
Elbste Andrew Jensen	13		

Kjøbenhavn, 1903.

Udgivet og forlagt af **Anthou V. Skandh**, Korsgade 11. N.

Trukt hos F. G. Bording (W. Veterien).